

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2182/2005

2005 m. gruodžio 22 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1973/2004, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003 nuostatų dėl to reglamento IV ir IVa antraštinėse dalyse numatytų paramos schemų ir atidėtos žemės naudojimo žaliavoms auginti taikymo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies pakeičiantį Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 ⁽¹⁾, ypač į jo 145 ir 155 straipsnius,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 99 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad prašomos pagalbos už sėklą suma neviršija Komisijos nustatytos viršutinės ribos. Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, kiekvienam augintojui skiriama pagalba turėtų būti mažinama proporcingai.
- (2) Komisijos Reglamento (EB) Nr. 1973/2004 ⁽²⁾ 10 skyriuje numatytos pagalbos už sėklą gavimo sąlygos. To reglamento 49 straipsnyje numatyta, kad pagalba už sėklą teikiama tik su sąlyga, kad pagalbos gavėjas pardavė sėklą sėjimui ne vėliau kaip iki metų po derliaus nuėmimo birželio 15 d.
- (3) Poreikis taikyti galimą sumažinimo koeficientą tais pačiais metais kelia nemažų sunkumų įgyvendinant naująją schemą. Kad būtų galima išvengti tokio sumažinimo koeficiento taikymo, vienintelė išeitis būtų suteikti išmokas iš esmės, kai visa sėkla yra parduota, t. y. kai yra žinomas visas sėklos kiekis. Tačiau tai labai užvilktų išmokėjimo augintojams datą ir jiems sukeltų finansinių rūpesčių. Siekiant išvengti tokios padėties, reikėtų įvesti pagalbos už sėklą išankstinių mokėjimų sistemą.

⁽¹⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 118/2005 (OL L 24, 2005 1 27, p. 15).

⁽²⁾ OL L 345, 2004 11 20, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1044/2005 (OL L 172, 2005 7 5, p. 76).

- (4) Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 864/2004 ⁽³⁾, yra nustatytos nuo gamybos apimčių neatsietos paramos už medvilnę, alyvuogių aliejų ir žaliavinį tabaką taisyklės.

- (5) Visų pirma Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV antraštinės dalies 10a skyriuje numatyta tiesioginės pagalbos už medvilnės auginimą suteikimo galimybė. Todėl reikia nustatyti išsamias tokios pagalbos teikimo taisykles.

- (6) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110b straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pagalba už medvilnės hektarą suteikiama ūkininkui išsipareigojus naudoti patvirtintas veisles ir auginti medvilnę valstybių narių patvirtintoje žemės ūkio paskirties žemėje. Taigi reikėtų patikslinti patvirtinimo kriterijus, susijusius su veislėmis ir medvilnės auginimui tinkama žemės ūkio paskirties žeme.

- (7) Kad gautų pagalbą už medvilnės hektarą, ūkininkai turi apšėti patvirtintą žemės ūkio paskirties žemę. Reikėtų nustatyti kriterijų, apibrėžiantį apšėjimą. Valstybių narių nustatytas minimalus plotų apšėjimo tankumas pagal dirvos ir klimato sąlygas ir regioninius ypatumus turi būti objektyvus kriterijus nustatyti, ar sėja buvo atlikta teisingai.

- (8) Viršijus Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110c straipsnio 1 dalyje medvilnei nustatytus nacionalinius bazinius plotus, yra sumažinama mokėtina pagalbos suma už reikalavimus atitinkantį hektarą. Tačiau Graikijai reikėtų patikslinti sumažinamos sumos apskaičiavimo būdą atsižvelgiant į nacionalinio ploto padalijimą į ploto dalis, kurioms taikomos skirtingos pagalbos sumos.

- (9) Valstybės narės turi pripažinti medvilnės auginimo tarpšakinės organizacijos remdamosi objektyviais kriterijais, susijusiais su tarpšakinių organizacijų matmenimis, užduotimis ir vidaus struktūra. Tarpšakinės organizacijos matmuo turi būti nustatomas atsižvelgiant į būtinybę medvilnės valymo įmonei nariui būti pajėgiam priimti pakankamus nevalytos medvilnės kiekius. Tarpšakinė organizacija, kurios pagrindinis tikslas yra pagerinti pristatomos medvilnės kokybę, turi vykdyti veiklą, užtikrinančią savo nariams naudą.

⁽³⁾ OL L 161, 2004 4 30, p. 48; pataisyta OL L 206, 2004 6 9, p. 20.

- (10) Kad būtų išvengta pagalbos sistemos valdymo problemų, tas pats augintojas gali priklausyti tik vienai tarpšakinei organizacijai. Dėl tos pačios priežasties, kai augintojas – tarpšakinės organizacijos narys – įsipareigoja tiekti savo užaugintą medvilnę, jis ją tiekti gali tik medvilnės valymo įmonei, kuri yra tos pačios organizacijos narė.
- (11) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110e straipsniu, tarpšakinės organizacijos gali nuspręsti diferencijuoti pagalbą, į kurią nariai augintojai turi teisę. Diferencijavimo skalėje turi būti atsižvelgiama į kriterijus, visų pirma susijusius su tiekimui skirtos medvilnės kokybe, ir neatsižvelgiama į produkcijos didinimo kriterijų. Šiuo tikslu tarpšakinės organizacijos turi apibrėžti sklypų kategorijas visų pirma remdamosi šiuose sklypuose užaugintos medvilnės kokybės kriterijais.
- (12) Siekiant nustatyti pagalbos sumą augintojams – medvilnės augintojų tarpšakinės organizacijos nariams – skalėje turi būti numatytas mokėtinos diferencijuotos pagalbos bendros sumos paskirstymo pagal įvairias sklypų kategorijas metodas, vertinimo ir kiekvieno sklypo priskyrimo vienai iš šių kategorijų procedūros, pagalbos sumos už reikalavimus atitinkantį hektarą apskaičiavimas remiantis kiekvienai kategorijai skirtu biudžetu ir bendras hektarų skaičius kiekvienoje kategorijoje.
- (13) Kad būtų galima priskirti vienai iš pagal skalę apibrėžtų kategorijų, pristatyta medvilnė turi būti analizuojama dalyvaujant visoms susijusioms šalims.
- (14) Jeigu narys augintojas nėra įpareigotas pristatyti savo medvilnę, nepristatymo atveju jis turi turėti teisę nors į nediferencijuotą pagalbos dalį. Diferencijavimo skalėje turi būti numatyta ši situacija nustatant minimalią pagalbą už reikalavimus atitinkantį hektarą sumą medvilnės nepristatymo atveju.
- (15) Taikant skalę ir siekiant supaprastinimo, visi to paties augintojo sklypai turi būti laikomi tai pačiai sklypų kategorijai priklausančiais sklypais, kuriuose užauginama tos pačios kokybės medvilnė.
- (16) Gavusi tarpšakinės organizacijos pranešimą apie augintojams nariams mokėtinas pagalbos sumas, mokėjimo agentūra turi atlikti būtinus patikrinimus ir išmokėti pagalbą.
- (17) Skalė turi būti patvirtinta valstybės narės. Siekiant augintojus narius informuoti tinkamu laiku, reikėtų numatyti galutinę datą, iki kurios valstybė narė turi nuspręsti, ar patvirtinti tarpšakinei organizacijai taikomą skalę, ir vėliau joje padarytus pakeitimus, jeigu jų bus. Kadangi tarpšakinė organizacija neprivalo priimti diferencijavimo skalės, ji, informuodama valstybę narę, turi pati nuspręsti dėl skalės taikymo pertraukimo.
- (18) Pagal pagalbos už medvilnę schemą valstybės narės praneša savo augintojams tam tikrą su medvilne susijusią informaciją, pvz. apie patvirtintas veisles, objektyvius žemės ūkio paskirties žemės patvirtinimo kriterijus ir minimalų augalų tankumą. Siekiant laiku informuoti ūkininkus, valstybė narė turi jiems perduoti šią informaciją iki nustatytos datos.
- (19) Atsižvelgiant į tai, kad Komisija įgaliota kontroliuoti tinkamą nuostatų dėl specialios pagalbos už medvilnę taikymą, reikėtų, kad valstybės narės tinkamu laiku jai perduotų tą pačią informaciją ir su tarpšakinėmis organizacijomis susijusią informaciją.
- (20) Taikant pagalbos už medvilnę schemą, numatytą Reglamente (EB) Nr. 1782/2003, neberekalingomis tampa 2001 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1591/2001, nustatančio išsamias pagalbos schemas medvilnės sektoriui taikymo taisykles⁽¹⁾, nuostatos. Todėl reikia panaikinti minėtą reglamentą.
- (21) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV antraštinės dalies 10b skyriuje yra numatytas tiesioginės pagalbos skyrimas už alyvmedžių giraites. Todėl būtina nustatyti išsamias pagalbos skyrimo taisykles.
- (22) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110i straipsnyje numatyta, kad valstybės narės nustato ne daugiau kaip penkias alyvmedžių giraičių kategorijas ir nustato pagalbą už kiekvienos iš tų kategorijų alyvmedžių auginimo hektarą (GIS-ha). Todėl Komisija turi nustatyti bendrus kraštovaizdžio ir socialinius kriterijus, susijusius su alyvuogininyste ir socialinėmis tradicijomis.
- (23) Siekiant pagerinti kontrolę, būtina, kad kiekvieno ūkininko alyvmedžių giraičių priskyrimas tam tikrai kategorijai būtų įregistruotas alyvmedžių auginimo geografinėje informacijos sistemoje. Aplinkos ir socialinių sąlygų pasikeitimo atveju reikėtų numatyti galimybę nustatyti kategorijas vieną kartą per metus.
- (24) Pagalba už alyvmedžių giraites skiriama už alyvmedžių auginimo GIS-ha. Atitinkamai būtina apskaičiuoti kiekvieno ūkininko pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį plotą pagal bendrą metodą, kai ploto vienetas išreikštas alyvmedžių auginimo GIS-ha. Siekiant palengvinti administravimą, reikėtų numatyti leidžiančias nukrypti priemones ir mažiausiems sklypams, kuriuos nustatys valstybė narė, ir alyvmedžių sklypams, esantiems valstybės narės administravimo vienetuose, kuriuose ji nustatė sistemą, alternatyvią alyvmedžių auginimo GIS.

⁽¹⁾ OL L 210, 2001 8 3, p. 10. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1486/2002 (OL L 223, 2002 8 20, p. 3).

- (25) Mokant pagalbą už alyvmedžių auginimo GIS-ha, reikėtų, kad iš pradžių, ir siekdama laiku informuoti ūkininkus, valstybė narė kiekvienų metų pradžioje nustatytų orientacinę pagalbą už alyvmedžių auginimo GIS-ha sumą kiekvienai alyvmedžių giraičių kategorijai. Ši orientacinė suma turi būti apskaičiuojama pagal turimus duomenis apie ūkininkų skaičių ir alyvmedžių plotus, už kuriuos teikiama pagalba; turėdama tikslesnius duomenis valstybė narė vėliau nustato galutinę pagalbą sumą.
- (26) Remiantis viena iš nustatytų pagalbų už alyvuogių auginimą gauti sąlygų, alyvmedžių skaičius alyvmedžių giraitėje neturi būti didesnis ar mažesnis nei 10 % už 2005 m. sausio 1 d. užregistruotą skaičių. Kad būtų galima patikrinti, kaip laikomasi šios nuostatos, valstybės narės iki šios datos turi apibrėžti atitinkamo sklypo nustatymui reikalingą informaciją. Prancūzijai ir Portugalijai reikia numatyti, kad su aptariamais sklypais susijusios informacijos apibrėžimas būtų nukeltas vėlesnei datai, siekiant atsižvelgti į alyvmedžiais apsodintus plotus pagal programas, patvirtintas remiantis 1998 m. liepos 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1638/98, iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 136/66/EEB dėl bendro aliejų ir riebalų rinkos organizavimo ⁽¹⁾, 4 straipsniu.
- (27) Kad Komisija galėtų kontroliuoti tinkamą pagalbą už alyvmedžių giraites nuostatų taikymą, reikėtų, kad valstybės narės nuolat teiktų informaciją apie alyvmedžių plotus, už kuriuos teikiama pagalba, ir pagal kiekvieną alyvmedžių giraičių kategoriją teiktinos pagalbą dydį.
- (28) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV antraštinės dalies 10c skyriuje yra numatytas tiesioginės pagalbą teikimas tabako augintojams. Todėl būtina nustatyti išsamias pagalbą skyrimo taisykles.
- (29) Dėl aiškumo reikėtų numatyti tam tikrus apibrėžimus.
- (30) Tabako veislės turėtų būti klasifikuojamos į grupes pagal džiovinimo metodus ir auginimo kaštus atsižvelgiant į tarptautinėje prekyboje naudojamus aprašymus.
- (31) Atsižvelgiant į jų susitariančiosios šalies vaidmenį, reikalaujama patvirtinti pirminio perdirbimo įmones, įgaliotas pasirašyti auginimo sutartis. Toks patvirtinimas pasaukiamas, kai nesilaikoma taisyklių, ir valstybės narės turi nustatyti tabako perdirbimui taikomas konkrečias sąlygas.
- (32) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110k straipsniu, suteikiant pagalbą reikėtų nustatyti pripažintas auginimo vietas pagal kiekvieną tabako veislių grupę atsižvelgiant į tradicines auginimo vietas. Valstybėms narėms reikėtų suteikti teisę riboti auginimo vietas, visų pirma siekiant pagerinti kokybę.
- (33) Kad būtų galima patikrinti ir veiksmingai valdyti pagalbą išmokėjimą, tabakas turėtų būti auginamas pagal auginotojų ir pirminių perdirbėjų sudarytas auginimo sutartis. Turėtų būti apibrėžti pagrindiniai duomenys, kuriuos auginimo sutartyse reikia pateikti apie kiekvieną derlių. Reikėtų pakankamai anksti patvirtinti sutarčių sudarymo ir registravimo galutines datas siekiant nuo pat derliaus metų pradžios užtikrinti stabilią realizavimo rinką kito derliaus augintojams ir tolygius tiekimus perdirbėjams.
- (34) Sudarant auginimo sutartį su augintojų asociacija, reikėtų pateikti pagrindines žinias apie kiekvieną atskirą auginotoją, kad būtų užtikrinta veiksminga kontrolė. Siekiant užkirsti kelią konkurencijos iškreipimui ir monitoringo sunkumams, augintojų asociacijos turėtų būti nušalinamos nuo pirminio perdirbimo. Siekiant atsižvelgti į rinkos struktūras, reikėtų priimti nuostatą, kad augintojui būtų leista būti tik vienos asociacijos nariu.
- (35) Pagalbą skyrimo reikalavimus atitinkantis žaliavinis tabakas turi būti tinkamos prekinės kokybės ir neturėti jokių savybių, kurios trukdytų normaliai prekybai.
- (36) Atsižvelgiant į pagalbą schemos ypatumus, reikėtų numatyti nuostatą dėl ginčų sprendimo jungtiniuose komitetuose.
- (37) Kad būtų tinkamai valdomas žaliavinio tabako finansinis paketas, derliaus metų pradžioje valstybės narės turėtų nustatyti orientacinę pagalbą sumą pagal veisles ar veislių grupes ir po pristatymo mokėtiną galutinę pagalbą sumą. Galutinė pagalbą suma neturėtų viršyti 2005 m. priemonių lygio.
- (38) Siekiant pagerinti auginamo tabako kokybę ir vertę, valstybėms narėms reikėtų leisti diferencijuoti kiekvienai veislei ar veislių grupei nustatytą pagalbą sumą atsižvelgiant į pristatyto tabako kokybę.

⁽¹⁾ OL L 210, 1998 7 28, p. 32. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 865/2004 (OL L 161, 2004 4 30, p. 97; pataisyta OL L 206, 2004 6 9, p. 37).

- (39) Pagalba turėtų būti mokama už augintojo pirminiam perdirbimui pristatytų tabako lapų kiekį, su sąlyga, kad tabakas atitinka būtiniausias kokybės reikalavimus. Pagalbos suma turėtų būti tikslinama, jeigu pristatyto tabako drėgmės kiekis skiriasi nuo tai veislių grupei nustatyto drėgmės kiekio, atitinkančio priimtinos kokybės reikalavimus. Siekiant supaprastinti patikrinimus, atliekamus pristačius tabaką, reikėtų nustatyti mėginių ėmimo lygius bei dažnumą ir patikslinto svorio drėgmės kiekiui nustatyti skaičiavimo metodą.
- (40) Tabako pristatymo perdirbėjams laikotarpis turėtų būti ribojamas siekiant išvengti nesąžiningo perkėlimo iš vieno derliaus į kitą. Kai kuriose valstybėse narėse tabakas dažniau tikrinamas pristatymo, ne perdirbimo vietoje. Reikėtų patikslinti tabako pristatymo vietas ir reikalingus patikrinimus; valstybės narės turėtų patvirtinti tokius supirkimo centrus.
- (41) Siekiant išvengti sukčiavimo, reikėtų nustatyti pagalbos sumų mokėjimo sąlygas. Tačiau už tolesnes valdymo ir kontrolės priemones atsako valstybės narės.
- (42) Pagalbos sumos gali būti išmokamos tik patikrinus visą valstybėje narėje išaugintą pristatytą tabaką, siekiant užtikrinti, kad atitinkamos operacijos tikrai buvo atliktos. Tačiau 50 % orientacinės pagalbos sumos dydžio išankstinis mokėjimas augintojams sumokėtinas tik tuo atveju, jei yra pateiktas reikiamas užstatas.
- (43) Dėl administracinių priežasčių pagalba kiekvienoje valstybėje narėje turėtų būti skiriama tik už tos valstybės teritorijoje išaugintus produktus. Reikėtų priimti nuostatas, taikomas atvejams, kai tabakas perdirbamas kitoje valstybėje narėje nei toje, kurioje jis buvo išaugintas. Tokiais atvejais to žaliavinio tabako kiekis turi būti priskiriamas valstybei narei, kurioje jis buvo išaugintas, ir jos augintojų naudai.
- (44) Pagal tabako politikos reformą, tabako kvotų supirkimo programa bus nebetaikoma. Tačiau 2002 m. ir 2003 m. programoje dalyvavusiems augintojams bus mokama kvotų supirkimo kaina atitinkamai iki 2007 m. ir 2008 m. Šiuo metu supirkimo kaina yra nustatyta kaip priemokos už tabaką procentinis dydis atitinkamais derliaus metais. Dabartinė priemokų už tabaką sistema nebegalios nuo 2006 m. sausio 1 d., todėl reikėtų nustatyti pereinamojo laikotarpio priemonę – naują kvotų supirkimo kainos apskaičiavimo metodą. Priemokų už žaliavinį tabaką lygis nepasikeitė nuo 2002 m. iki 2005 derliaus metų. Siekiant išlaikyti tęstinumo principą reikėtų taikyti 2005 m. priemokų lygį kaip pagrindą apskaičiuojant kvotų supirkimo kainą.
- (45) 1998 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2848/98, nustatantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2075/92 ⁽¹⁾ taikymo taisyklės dėl priemokų schemos, auginimo kvotų ir konkrečios pagalbos, suteikiamos augintojų grupėms žaliavinio tabako sektoriuje ⁽²⁾, gali būti panaikintas, nes nebetaikoma Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2075/92 numatyta garantuojamoji riba ir priemokų sistema. 1993 m. sausio 19 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 85/93 dėl kontrolės agentūrų tabako sektoriuje ⁽³⁾ nuostatos tapo pasenusiomis ir todėl gali būti panaikintos.
- (46) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 1973/2004 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (47) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Tiesioginių išmokų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis papildoma q, r ir s punktais:

„q) specialioji išmoka už medvilnę, numatyta to reglamento IV antraštinės dalies 10a skyriuje;

r) pagalba už alyvmedžių giraites, numatyta to reglamento IV antraštinės dalies 10b skyriuje;

s) pagalba už tabaką, numatyta to reglamento IV antraštinės dalies 10c skyriuje.“;

2) 3 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) ne vėliau kaip iki atitinkamų metų rugsėjo 15 d.: turimus duomenis apie plotus ar kiekius, už kuriuos skiriamos priemokos už pieną, apie papildomas priemokas, sėklas ir tabaką, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 95, 96, 99 ir 110k straipsniuose, už kuriuos buvo prašoma pagalba tais kalendoriniais metais; prireikus šie duomenys gali būti pateikti pagal bazinių plotų dalis;“;

⁽¹⁾ OL L 215, 1992 7 30, p. 70. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1679/2005 (OL L 271, 2005 10 15, p. 1).

⁽²⁾ OL L 358, 1998 12 31, p. 17. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1809/2004 (OL L 318, 2004 10 19, p. 18).

⁽³⁾ OL L 12, 1993 1 20, p. 9.

3) 21 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 28 straipsnio nuostatų, valstybė narė, kurios teritorijoje yra bulvių krakmolo gamybai bulves tiekiantis ūkis, išmoka pagalbos už krakmolo gamybai skirtas bulves lėšas kiekvienam ūkininkui, kai tik visas prekybos metų bulvių kiekis yra pristatomas į krakmolo gamybos įmonę per keturis mėnesius nuo šio reglamento 20 straipsnyje minimo įrodymo pateikimo ir užtikrinimo, kad yra tenkinamos šio reglamento 19 straipsnyje nurodytos sąlygos.“;

4) Įterpiamas šis 49b straipsnis:

„49b straipsnis

Išankstiniai mokėjimai

Valstybės narės gali suteikti išankstinius mokėjimus sėklų auginimojams nuo prekybos metų gruodžio 1 d. Tokie išmokėjimai yra proporcingi sėjimui parduotos sėklos, kaip apibrėžta 49 straipsnyje, kiekiui, su sąlyga, kad laikomasi visų 10 skyriuje nustatytų sąlygų.“;

5) Įterpiamas šis 17a skyrius:

„17a SKYRIUS

SPECIALIOJI IŠMOKA UŽ MEDVILNĘ

171a straipsnis

Žemės ūkio paskirties žemės patvirtinimas medvilnės auginimui

Valstybės narės nustato objektyvius kriterijus, kuriais remiantis yra patvirtinama žemė medvilnei, už kurią skiriama Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110a straipsnyje numatyta speciali išmoka, auginti.

Šie kriterijai grindžiami vienu ar keliais iš šių elementų:

- regionų, kuriuose auginama daug medvilnės, žemės ūkio ekonomika;
- aptariamų plotų dirvos ir klimato sąlygos;
- laistymui skirto vandens valdymas;
- rotacijos sistemos ir auginimo būdai, nedarantys žalos aplinkai.

171aa straipsnis

Sėjai skirtų veislių patvirtinimas

Valstybės narės tvirtina Bendrijos kataloge įregistruotas veisles, kurios pritaikomos prie rinkos poreikių.

171ab straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimai

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110b straipsnio 1 dalyje nurodytas plotų apsjimas yra gaunamas pasiekus minimalų augalų tankumą, kurį nustatys valstybė narė pagal dirvos ir klimato sąlygas ir tam tikrais atvejais – pagal regioninius ypatumus.

171ac straipsnis

Agronominiai metodai

Valstybėms narėms leidžiama nustatyti reikalingų agronominių metodų taikymo augalų priežiūrai normalaus augimo sąlygomis taisykles, išskyrus derliaus nuėmimo būdus.

171ad straipsnis

Pagalbos sumos už reikalavimus atitinkantį hektarą apskaičiavimas

1. Nepažeidžiant šio reglamento 171ag straipsnio Ispanijos ir Portugalijos atveju, jeigu pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis medvilnės plotas yra didesnis už Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110c straipsnio 1 dalyje nustatytą nacionalinį bazinį plotą, minėto straipsnio 2 dalyje numatyta pagalbos suma yra padauginama iš sumažinimo koeficiento, gauto dalijant bazinį plotą iš pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančio ploto.

2. Nepažeidžiant šio reglamento 171ag straipsnio Graikijos atveju, jeigu pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis medvilnės plotas viršija 300 000 hektarų, už hektarą išmokėtina pagalbos suma gaunama 594 eurų sumą dauginant iš 300 000 ha, pridėdant papildomą sumą, padaugintą iš ploto, viršijančio 300 000 ha, ir dalijant minėtą sumą iš viso pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančio ploto.

Pirmoje pastraipoje minėta papildoma suma lygi:

— 342,85 euro, jeigu pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis plotas viršija 300 000 hektarų arba lygus 370 000 hektarų,

— 342,85 euro suma, padauginta iš sumažinimo koeficiento, lygaus 70 000, padalyto iš 370 000 hektarų viršijančių pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiaus, jeigu pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis plotas viršija 370 000 hektarų.

*171ae straipsnis***Tarpšakinių organizacijų patvirtinimas**

Kiekvienais metais iki gruodžio 31 d. valstybės narės patvirtina kitiems sėjos metams bet kurią prašymą pateikusių medvilnės auginimo tarpšakinę organizaciją ir:

- a) kurios visas turimas plotas viršija valstybės narės nustatytą ne mažesnę kaip 10 000 ha ribą ir kuri atitinka 172 straipsnyje nurodytus patvirtinimo kriterijus bei turi nors vieną medvilnės valymo įmonę;
- b) vykdo gerai apibrėžtą veiklą, kuria visų pirma siekiama:
 - gerinti išaugintos nevalytos medvilnės komercinę vertę,
 - pagerinti nevalytos medvilnės kokybę, siekiant atitikti valymo įmonės poreikius,
 - naudoti aplinką tausojančius auginimo metodus;
- c) priėmė vidaus darbo tvarkos taisykles, visų pirma susijusias su:
 - narystės ir nario mokesčio sąlygomis laikantis nacionalinių ir Bendrijos taisyklių,
 - tam tikrais atvejais, pagal sklypų kategorijas diferencijuotomis pagalbos sumomis atsižvelgiant į pristatomos nevalytos medvilnės kokybę.

Tačiau 2006 metams valstybės narės patvirtina medvilnės augintojų tarpšakines organizacijas iki 2006 m. vasario 28 d.

*171af straipsnis***Augintojų įsipareigojimai**

1. Tas pats augintojas negali būti kelių tarpšakinių organizacijų narys.
2. Tarpšakinei organizacijai priklausantis augintojas privalo tiekti užaugintą medvilnę medvilnės valymo įmonei, kuri yra tos pačios organizacijos narė.
3. Augintojai tampa patvirtintos tarpšakinės organizacijos nariais tik savanoriškai.

*171ag straipsnis***Pagalbos diferencijavimas**

1. Įtraukiant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110f straipsnio 2 dalyje nurodytą padidinimą, minėto reglamento 110e straipsnyje nurodytoje skalėje (toliau – skalė) nustatoma:

- a) augintojo nario gautinos pagalbos už reikalavimus atitinkantį hektarą sumos pagal jo sklypų paskirstymą į nustatytas kategorijas, nurodytas 2 dalyje;
- b) visos pagalbos diferencijavimui skirtos sumos paskirstymo pagal sklypų kategorijas, remiantis 2 dalimi, metodas.

Taikant a punktą, bazinė suma yra lygi bent jau daliai nediferencijuotos pagalbos už reikalavimus atitinkantį hektarą, numatytos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110c straipsnio 2 dalyje, kuri prireikus gali būti keičiama pagal minėto straipsnio 3 dalį.

a punkte nurodytame apskaičiavime taip pat numatoma padėtis, kai medvilnę nepristatoma į valymo įmonę. Šiuo atveju minimali atitinkamo augintojo nario gautina pagalbos suma už reikalavimus atitinkantį hektarą yra lygi bent jau nediferencijuotai daliai pagalbos už reikalavimus atitinkantį hektarą, numatytos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110c straipsnio 2 dalyje, kuri prireikus gali būti keičiama pagal minėto straipsnio 3 dalį.

2. Sklypai klasifikuojami į keletą tarpšakinių organizacijų nustatytų kategorijų atsižvelgiant bent į vieną iš šių kokybės kriterijų:

- a) išaugintos medvilnės pluošto ilgį;
- b) išaugintos medvilnės drėgmės kiekį procentais;
- c) išaugintos medvilnės vidutinį priemaišų kiekį procentais.

Pagal skalę yra nustatomos procedūros, leidžiančios įvertinti kiekvieną sklypą šių kriterijų atžvilgiu ir juos paskirstyti į nustatytas kategorijas.

Skalėje jokių būdu neturi būti nustatyti kriterijai, susiję su produkcijos padidimu ir medvilnės pateikimu į rinką.

Taikant skalę, visi to paties augintojo sklypai gali būti priskiriami tai pačiai vidutinei visų sklypų, kuriuose užauginama tos pačios kokybės medvilnė, kategorijai.

3. Skalėje klasifikuojant į sklypų kategorijas, prireikus nevalyta medvilnė tiriama remiantis reprezentatyviosiomis imtimis, kai ji pristatoma medvilnės valymo įmonei, dalyvaujant visoms susijusioms šalims.

4. Tarpšakinė organizacija praneša mokėjimo agentūrai apie kiekvienam augintojui mokėtiną sumą remiantis skale. Mokėjimo agentūra atlieka mokėjimus, patikrinusi atitinkamų pagalbos sumų skyrimo reikalavimų atitikimą.

171ah straipsnis

Skalės patvirtinimas ir koregavimas

1. Skalė pateikiama pirmą kartą atitinkamai valstybei narei iki 2006 m. vasario 28 d., kad ji būtų patvirtinta 2006 sėjos metams.

Valstybė narė per vieną mėnesį nuo pranešimo gavimo nusprendžia patvirtinti skalę arba jos nepatvirtinti.

2. Iki sausio 31 d. patvirtintos tarpšakinės organizacijos informuoja atitinkamą valstybę narę apie skalėje atliktus koregavimus, taikomus einamiesiems sėjos metams.

Laikoma, kad skalėje atliktiems koregavimams pritarta, išskyrus atvejį, kai atitinkama valstybė narė per vieną mėnesį nuo pirmoje pastraipoje nurodytos datos pateikia prieštaravimus.

Skalės koregavimų nepatvirtinimo atveju, mokėtinios pagalbos sumos apskaičiuojamos pagal patvirtintą skalę, neatsižvelgiant į nepatvirtintus koregavimus.

3. Jeigu tarpšakinė organizacija nusprendžia nutraukti skalės taikymą, ji apie tai praneša valstybei narei. Taikymo nutraukimas įsigalioja kitiems sėjos metams.

171ai straipsnis

Pranešimai augintojams ir Komisijai

1. Iki atitinkamų metų sausio 31 d. valstybės narės praneša medvilnės augintojams ir Komisijai apie:

- patvirtintas veisles; tačiau apie pagal 171aa straipsnį patvirtintas veisles po šios datos augintojams turi būti pranešta iki tų pačių metų kovo 15 d.;
- žemės patvirtinimo kriterijus;
- minimalų augalų tankumą, nurodytą 171ab straipsnyje;
- reikalaujamus agronominius metodus.

2. Atšaukusios vienos veislės patvirtinimą, valstybės narės ne vėliau kaip iki sausio 31 d. apie tai praneša augintojams, kad jie į tai atsižvelgtų per kitų metų sėją.

3. Kiekviena valstybė narė pateikia Komisijai šią informaciją:

- ne vėliau kaip iki atitinkamų metų balandžio 30 d. – patvirtintų tarpšakinių organizacijų pavadinimus ir pagrindinius jų duomenis: plotą, produkcijos pajėgumus, augintojų skaičių, valymo įmonių skaičių ir jų valymo pajėgumus;
- ne vėliau kaip iki atitinkamų metų rugsėjo 15 d. – apsėtus plotus, už kuriuos buvo pateiktos specialiosios pagalbos už medvilnę prašymai;
- ne vėliau kaip kitų metų liepos 31 d. – galutinius duomenis apie apsėtus plotus, už kuriuos buvo faktiškai išmokėta specialioji pagalba už medvilnę atitinkamais metais, tam tikrais atvejais išskaičiuavus plotų sumažinimus, numatytus Reglamento (EB) Nr. 796/2004 II dalies I antraštinės dalies I skyriuje.;

6) Įterpiamas šis 17b skyrius:

„17b SKYRIUS

PAGALBA UŽ ALYVUOGIŲ GIRAITES

171b straipsnis

Alyvmedžių giraičių kategorijos

1. Valstybės narės nustato alyvmedžių giraites, atitinkančias Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110g straipsnyje nurodytos pagalbos skyrimo reikalavimus, ir jas paskirsto į ne daugiau kaip penkias kategorijas pagal iš šių kriterijų pasirinktus kriterijus:

- aplinkos kriterijai:
 - sunkus priėjimas prie sklypų;
 - žemės fizinės būklės pablogėjimo pavojus;
 - konkrečios alyvmedžių giraičių savybės: senesnės alyvmedžių giraitės, jų kultūrinė ir kraštovaizdžio vertė, giraitės nuožulniose vietovėse, tradicinės ar retos veislės arba saugomose gamtos teritorijose esančios giraitės;

b) socialiniai kriterijai:

- i) nuo alyvuogininkystės verslo stipriai priklausomos zonos;
- ii) alyvuogininkystės tradicijomis pasižyminčios zonos;
- iii) nepalankiais ekonominiais rodikliais pasižyminčios zonos;
- iv) ūkiai, kuriuose yra pavojus, kad bus atsisakyta alyvmedžių auginimo;
- v) alyvmedžių giraičių dydis ūkyje;
- vi) zonos, pasižyminčiomis tam tikromis charakteristikomis, pvz. SKVN, SGN, ekologiška ir integruota produkcija.

2. Valstybės narės priskiria kiekvieno augintojo pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančius alyvmedžių sklypus 1 dalyje nurodytoms kategorijoms. Ši informacija registruojama alyvmedžių auginimo geografinės informacijos sistemoje (alyvmedžių auginimo GIS).

3. Valstybės narės vieną kartą per metus gali patvirtinti pagal 1 dalį apibrėžtų alyvmedžių giraičių kategorijas.

Kai dėl kategorijų patvirtinimo alyvmedžių giraitės yra perklasifikuojamos, naujasis klasifikavimas taikomas nuo kitų metų po patvirtinimo.

*171ba straipsnis***Plotų apskaičiavimas**

1. Valstybės narės apskaičiuoja kiekvieno augintojo turimą pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį plotą pagal XXIV priede nustatytą bendrąjį metodą.

Plotai išreiškiami alyvmedžių auginimo GIS-ha šimtųjų dalių tikslumu.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, XXIV priede nustatytas bendrasis metodas netaikomas, kai:

- a) alyvmedžių sklypas yra mažiausio dydžio, kurį nustatys valstybė narė, tačiau neviršijančio 0,1 hektaro;
- b) alyvmedžių sklypas yra administraciniame vienetė, kuris yra neįtrauktas į alyvmedžių auginimo geografinės informacinės sistemos grafino identifikavimo duomenų bazę.

Šiais atvejais valstybė narė alyvmedžių plotą nustato pagal objektyvius kriterijus, augintojams užtikrindama vienodas sąlygas.

*171bb straipsnis***Pagalbos dydis**

1. Iki kiekvienų metų sausio 31 d. valstybės narės nustato orientacinę pagalbos už alyvmedžių auginimo GIS-ha sumą kiekvienai alyvmedžių giraičių kategorijai.

2. Iki atitinkamų metų spalio 31 d. valstybės narės nustato pagalbos už alyvmedžių auginimo GIS-ha sumą kiekvienai alyvmedžių giraičių kategorijai.

Ši suma apskaičiuojama dauginant 1 dalyje minimą orientacinę sumą iš koeficiento, kuris atitinka Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110i straipsnio 3 dalyje nustatytą didžiausią pagalbos sumą, prireikus atsižvelgiant į minėto straipsnio 4 dalyje numatytą sumažinimą, padalintą iš sumos, gautos sudėjus visas pagalbos sumas, gautas padauginus šio straipsnio 1 dalyje minėtos orientacinės pagalbos, nustatytos kiekvienai kategorijai, sumą iš atitinkamo ploto.

3. 1 ir 2 dalis valstybės narės gali taikyti regionų lygiu.

*171bc straipsnis***Duomenų bazės nustatymas**

1. Taikydamos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110h straipsnio c punktą, pagal alyvmedžių auginimo GIS duomenų bazę ir augintojų deklaracijas iki 2005 m. sausio 1 d. valstybės narės nustato kiekvieno alyvmedžių sklypo pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių alyvmedžių skaičių ir buvimo vietą, pagalbos skyrimo reikalavimų neatitinkančių alyvmedžių skaičių ir buvimo vietą, alyvmedžių giraičių plotą ir pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį alyvmedžių sklypą bei jo kategoriją remiantis 171b straipsniu.

2. Pagal naujų plantacijų Prancūzijoje ir Portugalijoje programą, patvirtintą Komisijos pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1638/98 (*) 4 straipsnyje, alyvmedžiais apšodintų ir iki 2007 m. sausio 1 d. alyvmedžių auginimo GIS užregistruotų plotų atžvilgiu, valstybės narės nustato šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją iki 2006 m. sausio 1 d. – 2005 metais apšodintiems sklypams ir iki 2007 m. sausio 1 d. – 2006 metais apšodintiems sklypams. Ši informacija perduodama ūkininkams ne vėliau kaip 2007 m. bendrojoje paraiškoje.

171bd straipsnis

Pranešimai

Kiekvienais metais valstybės narės perduoda Komisijai:

a) ne vėliau kaip rugsėjo 15 d.: duomenis apie į kategorijas paskirstytus alyvmedžiais apsodintus plotus, už kuriuos buvo pateikti pagalbos prašymai einamaisiais metais;

b) ne vėliau kaip spalio 31 d.:

i) duomenis apie a punkte paminėtus plotus, atitinkančius pagalbos skyrimo reikalavimus, atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 796/2004 51 straipsnyje numatytus sumažinimus ar koregavimus;

ii) apie suteiktinos pagalbos lygį kiekvienai alyvmedžių giraičių kategorijai;

c) ne vėliau kaip liepos 31 d.: galutinius duomenis apie į kategorijas paskirstytus alyvmedžiais apsodintus plotus, už kuriuos buvo faktiškai išmokėtos pagalbos sumos praėjusiais metais.

(*) OL L 210, 1998 7 28, p. 32. Reglamentas, panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 865/2004 (OL L 161, 2004 4 30, p. 97; pataisytas OL L 206, 2004 6 9, p. 37).“

7) Įterpiamas šis 17c skyrius:

„17c SKYRIUS

PAGALBA UŽ TABAKĄ

171c straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame skyriuje:

a) pristatymas – tai tam tikras veiksmas tam tikrą konkrečią dieną, kai augintojas arba augintojų asociacija pagal auginimo sutartį perduoda žaliavinį tabaką perdirbimo įmonei;

b) kontrolės sertifikatas – tai kompetentingos kontrolės įstaigos išduotas dokumentas, patvirtinantis, kad pirminis perdirbėjas priėmė atitinkamo tabako kiekį, kad šis kiekis buvo pristatytas pagal užregistruotas sutartis ir kad visos operacijos buvo atliktos pagal šio reglamento 171cd ir 1171ci straipsnius.

c) pirminis perdirbėjas – tai bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, atliekantis pirminio žaliavinio tabako perdirbimo operaciją savo vardu, savo sąskaita vienoje ar keliose

tabako pirminio perdirbimo įmonėse, turinčiose tam reikalingą įrangą.

d) pirminis perdirbimas – tai ūkininko pristatyto žaliavinio tabako perdirbimas į nekintantį produktą, kurį galima sandėliuoti, sudėtą į vienodus, kokybiškus, galutinio vartotojo (gamintojo) reikalavimus atitinkančius ryšulius ar pakuotes,

e) augintojų asociacija – tai tabaką auginančius ūkininkus atstovaujanti asociacija.

171ca straipsnis

Žaliavinio tabako veislių grupės

Žaliavinio tabako veislės klasifikuojamos į šias grupes:

a) vytintas dūmuose: krosnyse džiovintas tabakas kontroliuojant cirkuliaciją, temperatūrą ir drėgmę;

b) šviesusis, vytintas ore: tabakas, džiovintas ore po dangą;

c) tamsusis, vytintas ore: tabakas, džiovintas ore po dangą, prieš pardavimą fermentuotas;

d) vytintas virš liepsnos: liepsna džiovintas tabakas;

e) vytintas saulėje: saulėje džiovintas tabakas;

f) Basmis (vytintas saulėje);

g) Katerini (vytintas saulėje);

h) Kaba-Koulak (klasikinis) ir panašios veislės tabakas (vytintas saulėje).

Kiekvienai grupei priklausančios veislės išvardytos XXV priede.

171cb straipsnis

Pirminiai perdirbėjai

1. Valstybės narės patvirtina savo teritorijoje įsisteigusius pirminius perdirbėjus ir nustato reikiamas tokio patvirtinimo sąlygas.

Patvirtintam pirminiam perdirbėjui leidžiama sudaryti auginimo sutartis su sąlyga, kad jis ne mažiau kaip 60 % savo į rinką pateikiamo Bendrijos kilmės tabako parduos gamintojų įmonėms tiesiogiai arba netiesiogiai be tolesnio perdirbimo.

2. Valstybė narė gali panaikinti patvirtinimą, jeigu perdirbėjas sąmoningai ar per didelį aplaidumą nesilaiko žaliaviniam tabakui taikomų Bendrijos ar nacionalinių nuostatų.

171cc straipsnis

Auginimo vietovės

Kiekvienos veislių grupės auginimo vietovės, į kurias daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110k straipsnio a punkte, yra vietovės, nustatytos šio reglamento XXVI priede.

Siekdamos kokybės valstybės narės gali labiau apriboti auginimo vietoves. Apribota auginimo vietovė negali viršyti administracinio vieneto ploto, o Prancūzijoje – kantonu ploto.

171cd straipsnis

Auginimo sutartys

1. Auginimo sutartis, kaip nurodoma Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110k straipsnio c punkte, sudaro pirminis perdirbėjas ir augintojas ar jam atstovaujanti augintojų asociacija, jeigu augintojų asociacija yra atitinkamos valstybės narės pripažinta.

2. Auginimo sutartys yra sudaromos atskirai pagal tabako veislę ar veislių grupes. Jos įpareigoja pirminį perdirbėją priimti sutartyje nurodytą pristatysimą tabako lapų kiekį, o augintoją ar jį atstovaujančią augintojų asociaciją – pristatyti pirminiam perdirbėjui tą kiekį, jeigu faktiškai buvo užaugintas toks kiekis.

3. Į kiekvieno derliaus auginimo sutartis įtraukiama bent ši informacija:

- sutarties šalių pavadinimai ar pavardės ir adresai;
- tabako veislė ar veislių grupė, kuriai taikoma sutartis;
- didžiausias pristatytinas kiekis;
- tiksli tabako auginimo vietovė – auginimo vietovė, kaip nurodyta 171cc straipsnyje: provincija, savivaldybė, sklypo identifikavimas pagal integruotą kontrolės sistemą;
- to sklypo plotas neskaitant privažiavimo kelių ir aptvarų;

f) supirkimo kaina pagal kokybę, neįskaičiuojant pagalbos, mokesčių už paslaugas ir kitų mokesčių;

g) būtiniausi kokybės reikalavimai, dėl kurių sulygstama atskirai kokybės pakopai, esant iš viso bent 3 pakopoms, nustatomoms pagal lapų išsidėstymą ant stiebo, ir augintojo įsipareigojimas pristatyti perdirbėjui bent šiuos reikalavimus atitinkantį atitinkamos kokybės pakopos žaliavinį tabaką;

h) pirminio perdirbėjo įsipareigojimas mokėti augintojui supirkimo kainą pagal kokybės pakopą;

i) terminas, iki kada turėtų būti sumokėta pirkimo kaina, kuris negali būti ilgesnis negu 30 dienų nuo pristatymo dienos;

j) augintojo įsipareigojimas persodinti tabaką atitinkamame sklype iki derliaus metų birželio 20 d.

4. Jeigu persodinama vėliau negu birželio 20 d., augintojas apie tai iki tos datos registruotu laišku praneša perdirbėjui ir valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai, nurodydamas vėlavimo priežastį ir pateikdamas informaciją apie visus su sklypu susijusius pokyčius.

5. Auginimo sutarties šalys gali padidinti iš pradžių sutartyje nurodytą kiekį, padaręsios pakeitimus raštu. Ne vėliau kaip keturiasdešimtą dieną po 171ce straipsnio 1 dalyje paminėtų auginimo sutarčių sudarymo galutinės datos pakeitimai perduodami kompetentingai institucijai juos registruoti.

171ce straipsnis

Sutarčių sudarymas ir registravimas

1. Auginimo sutartys sudaromos iki derliaus metų gegužės 30 d., išskyrus *force majeure* atvejus. Valstybės narės gali nustatyti ankstesnę datą.

2. Išskyrus *force majeure* atvejus, sudarytos auginimo sutartys pateikiamos įregistruoti kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 15 dienų nuo 1 dalyje minėtos galutinės jų sudarymo datos.

Kompetentinga institucija yra valstybės narės, kurioje numatoma perdirbti tabaką, jurisdikcijoje.

Jeigu tabaką ketinama perdirbti kitoje valstybėje narėje negu toji, kurioje jis buvo išaugintas, valstybės narės, kurioje ketinama perdirbti, kompetentinga institucija nedelsdama siunčia registruotos sutarties kopiją augintojo valstybės narės kompetentingai institucijai. Jeigu ši institucija pati netikrina pagalbos sistemos, ji siunčia registruotos sutarties kopiją kompetentingai kontrolės įstaigai.

3. Jeigu 1 dalyje nurodyta auginimo sutarčių sudarymo arba 2 dalyje nurodyta sutarčių pateikimo galutinė data viršijama ne daugiau kaip 15 dienų, mokėtinos pagalbos sumos sumažinamos 20 %.

171cf straipsnis

Sutartys su augintojų asociacija

1. Kai auginimo sutartį sudaro pirminis perdirbėjas ir augintojų asociacija, prie jos pridedamas sąrašas, kuriame nurodomi augintojų asmenvardžiai, jų atitinkamas maksimalus pristatytinas kiekis, tiksliai sklypo vietovė ir jo plotas, kaip apibrėžta 171cd straipsnio 3 dalies c, d ir e punktuose.

Tas sąrašas pateikiamas įregistruoti kompetentingai institucijai ne vėliau kaip derliaus metų kovo 15 d.

2. 1 dalyje nurodytos gamintojų asociacijos gali neatlikti tabako pirminio perdirbimo.

3. Tabako augintojai gali priklausyti ne daugiau kaip vienai augintojų asociacijai.

171cg straipsnis

Būtiniausi kokybės reikalavimai

Perdirbėjams pristatomas tabakas turi būti tinkamos prekinės kokybės, neturintis XXVII priede išvardytų savybių. Valstybė narė gali nustatyti griežtesnius kokybės reikalavimus arba dėl jų gali susitarti sutarties šalys.

171ch straipsnis

Ginčai

Valstybės narės gali numatyti, kad ginčai dėl pirminiam perdirbėjui pristatyto tabako kokybės yra perduodami arbitražo teismui. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis vadovaujantis nustatoma tokių teismų sudėtis ir sprendimų priėmimo tvarka. Arbitražo teismo darbe turi dalyvauti po

vieną ar daugiau augintojų ir perdirbėjų atstovų, kurių turi būti po lygiai.

171ci straipsnis

Pagalbos lygis

Taikant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110k straipsnio d punktą, valstybės narės iki derliaus metų kovo 15 d. nustato orientacinę pagalbos sumą už tabako veislės ar veislių grupės kilogramą. Valstybės narės gali diferencijuoti pagalbos lygį pagal pristatomo tabako kokybę. Už kiekvieną veislę ar veislių grupę pagalbos lygis neviršija priemokos už veislių grupės sumos, nustatytos 2005 derliaus metams Tarybos reglamentu (EB) Nr. 546/2002 (*).

Valstybės narės nustato galutinę pagalbos sumą už tabako veislės ar veislių grupės kilogramą per 15 darbo dienų nuo viso atitinkamo derliaus tabako pristatymo dienos. Kai bendra valstybėje narėje prašomos pagalbos suma viršija nacionalinę viršutinę ribą, nustatytą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 110l straipsnyje ir pataisytą to reglamento 110m straipsnyje, valstybė narė kiekvienam ūkininkui skiriamą pagalbą sumažina proporcingai.

171cj straipsnis

Išmokamų pagalbos sumų apskaičiavimas

1. Augintojams sumokėtinos pagalbos sumos apskaičiuojamas pagal būtiniausius kokybės reikalavimus atitinkančio ir pirminio perdirbėjo perimamo tabako lapų ar atitinkamos veislės ar veislių grupės tabako lapų svorį.

2. Jeigu drėgmės kiekis skiriasi nuo lygmens, nustatyto tai veislei XXVIII priede, svoris patikslinamas kiekvienam skirtumo procentiniam punktui laikantis šiame priede nustatyto leistino nuokrypio.

3. Metodai drėgmės kiekiui, mėginių ėmimo lygmenims ir dažnumui nustatyti, taip pat skaičiavimo metodas, kuriuo patikslinamas tabako svoris, naudotini tokie, kokie išdėstyti XXIX priede.

171ck straipsnis

Pristatymas

1. Išskyrus *force majeure* atvejus, augintojai pristato visą savo produkciją pirminiam perdirbėjui iki kitų metų, einančių po derliaus metų, balandžio 30 d.; pristačius po tos datos jie praranda teisę į pagalbą. Valstybės narės gali nustatyti ankstesnę datą.

2. Tabakas yra pristatomas tiesiai į tą vietą, kurioje bus perdirbamas, arba į patvirtintą supirkimo centrą, jeigu tai leidžia valstybė narė. Kompetentinga kontrolės įstaiga patvirtina tokius supirkimo centrus, kurie turi tinkamą įrangą, svarstyklės ir patalpas.

3. Jeigu neperdirbtas tabakas nebuvo pristatytas į 2 dalyje numatytas vietas arba vežėjas, vežęs atskirus tabako kiekius iš supirkimo centro į perdirbimo įmonę, neturi leidimo tokiam pervežimui, tokį tabaką priėmusi perdirbimo įmonė privalo sumokėti valstybei narei sumą, lygią pagalbos už tabako kiekį sumai. Ši suma įtraukiama į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (ŽŪOGF) sąskaitą.

171cl straipsnis

Pagalbos sumų išmokėjimas

Valstybės narės kompetetinga institucija išmoka pagalbos sumas augintojui remdamasi kompetentingos kontrolės įstaigos kontrolės išduotu sertifikatu, patvirtinančiu, kad tabakas buvo pristatytas.

171cm straipsnis

Išankstiniai mokėjimai

1. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 796/2004 10 straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali taikyti pagalbos už tabaką išankstinių mokėjimų augintojams sistemą.

2. Augintojai išankstinių mokėjimų paraiškas gali pateikti po derliaus metų rugsėjo 16 d. Prie jų pridedami toliau nurodyti dokumentai, išskyrus jei valstybė narė nenustato kitaip, nes ji jau turi šiuos dokumentus:

- a) auginimo sutarties kopija ar jos registravimo numeris;
- b) augintojo rašytinis pareiškimas su tiksliai nurodytu to konkretaus derliaus turimu tabako kiekiu, kuris bus pristatytas.

3. Norint gauti išankstinį mokėjimą, kurio didžiausia suma lygi 50 % mokėtinos pagalbos sumos, remiantis orientaciniu pagalbos lygiu pagal 171ci straipsnį, yra pateikiamas užstatas, lygus išankstinio mokėjimo sumai pridėjus 15 % išankstinio mokėjimo sumos.

Užstatas grąžinamas, kai visa pagalbos suma yra išmokėta remiantis Reglamento (EB) Nr. 2220/85 19 straipsniu.

4. Išankstiniai mokėjimai atliekami nuo derliaus metų spalio 16 d. per 30 dienų nuo 2 dalyje nurodytų paraiškų ir 3 dalyje nurodyto užstato pateikimo datos.

Atlikti išankstiniai mokėjimai yra atimami iš pagalbos už tabaką sumos, mokamos pagal 171cl straipsnį.

5. Valstybės narės nustato visas kitas išankstiniams mokėjimams atlikti taikomas sąlygas, visų pirma paraiškų pateikimo galutinę datą. Augintojai negali pateikti paraiškų išankstiniams mokėjimams gauti, jeigu jie pradėjo pristatymus.

171cn straipsnis

Perdirbimas kitoje valstybėje narėje

1. Pagalbos sumą ar išankstinius mokėjimus išmoka valstybė narė, kurioje buvo išaugintas tabakas.

2. Jeigu tabakas perdirbamas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jis buvo išaugintas, perdirbėjo valstybė narė, atlikusi būtinus patikrinimus, pateikia augintojo valstybei narei visą reikiamą informaciją, kuri leidžia išmokėti pagalbos sumas arba grąžinti užstatą.

171co straipsnis

Pranešimai Komisijai

1. Ne vėliau kaip iki kiekvienų derliaus metų sausio 31 d. kiekviena atitinkama valstybė narė Komisijai perduoda:

- a) už auginimo sutarčių registravimą atsakingų įstaigų pavadinimus ir adresus;
- b) patvirtintų perdirbimo įmonių pavadinimus ir adresus.

Už auginimo sutarčių registravimą atsakingų įstaigų ir patvirtintų perdirbimo įmonių sąrašą Komisija paskelbia *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje.

2. Kiekviena atitinkama valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai apie nacionalines priemones, kurių ėmėsi šiam skyriui įgyvendinti.

171cp straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonė

Nepažeidžiant visų kitų galimų tolesnių pakeitimų, augin-tojai, kurių tabako auginimo kvotos buvo supirktos už 2002 ir 2003 derliaus metus remiantis Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 14 straipsniu, turi teisę nuo 2006 m. sausio 1 d. už likusius penkerius derliaus metus, einančius po metų, kuriais jų kvotos buvo supirktos, gauti sumą, lygią už 2005 derliaus metus sumokėtos priemokos procentinei daliai, kaip pateikta XXX priedo lentelėse. Šios sumos sumokamos iki kiekvienų metų gegužės 31 d.

(*) OL L 84, 2002 3 28, p. 4.“;

8) 172 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiamos šios 3a ir 3b dalys:

„3a. Reglamentas (EB) Nr. 1591/2001 panaikinamas. Tačiau jis toliau taikomas 2005–2006 prekybos metams.

3b. Reglamentai (EEB) Nr. 85/93 ir (EB) Nr. 2848/98 panaikinami nuo 2006 m. sausio 1 d. Tačiau jie toliau taikomi 2005 derliui.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nuorodos į panaikintus teisės aktus laikomos nuorodomis į šį reglamentą, išskyrus Reglamentą (EEB) Nr. 85/93.“;

9) Šio reglamento priedo tekstas įterpiamas kaip XXIV–XXX priedai.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2006 m. sausio 1 d., išskyrus 1 straipsnio 4 punktą, kuris taikomas nuo 2005 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. gruodžio 22 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

PRIEDAS

„XXIV PRIEDAS

Bendrasis alyvmedžių ploto, išreikšto alyvmedžių auginimo GIS-ha, apskaičiavimo metodas

Bendrasis metodas grindžiamas algoritmu ⁽¹⁾, kuriuo alyvmedžių plotas nustatomas pagal pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių alyvmedžių išsidėstymą naudojant GIS (geografinė informacijos sistema) paremtu automatizuotu apdorojimu.

1. SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

Šiame priede vartojami šie sąvokų apibrėžimai:

- a) alyvmedžių sklypas – tai vientisas žemės plotas, apšodintas pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančiais alyvmedžiais, duodančiais derlių, kurių kiekvienas auga nustatytu didžiausiu atstumu nuo kitų alyvmedžių;
- b) pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis alyvmedis – tai alyvmedis, pasodintas iki 1998 m. gegužės 1 d., o Kipro ir Maltos atžvilgiu – iki 2001 m. gruodžio 31 d. arba pakeistas alyvmedis ar bet koks kitas alyvmedis, pasodintas pagal programą, patvirtintą Komisijos pagal Reglamento (EB) Nr. 1638/98 4 straipsnį, ir kuris įregistruotas GIS;
- c) pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis pavienis alyvmedis – tai pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis alyvmedis, duodantis derlių, kuris neatitinka reikalaujama sąlygų būti priskirtas prie alyvmedžių sklypo;
- d) pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis alyvmedis, duodantis derlių – tai pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis alyvmedis, naminis, gyvas, pasodintas visam laikui, kokia bebūtų jo būklė, tam tikrais atvejais turintis keletą atskirų kamienų, kuriuos ties pagrindu skiria ne mažiau kaip 2 metrai.

2. PAGALBOS UŽ ALYVMEDŽIŲ GIRAITES ALGORITMO ETAPAI**1 etapas: atstumo analizė**

Atstumo analizės parametru (P1) apibrėžiamas didžiausias atstumas tarp pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių alyvmedžių, nurodantis, ar jie yra pavieniai, ar priklauso tam pačiam alyvmedžių sklypui. P1 yra spindulys, kurio centras yra reikalavimus atitinkantis alyvmedis, ir kuris apibrėžia apskritimą, kuriame turi būti kiti reikalavimus atitinkantys alyvmedžiai, kad juos būtų galima laikyti priklausančiais tam pačiam „alyvmedžių auginimo perimetrui“.

Nustatytas P1 yra 20 metrų, kuris atitinka didžiausią agronominę vertę daugelyje regionų. Kai kuriuose valstybės narės nustatytuose ekstensyvaus auginimo regionuose, kuriuose vidutiniai atstumai tarp alyvmedžių yra didesni nei 20 metrų, valstybė narė gali nuspręsti nustatyti P1 du kartus didesnę už vidutinį regioninį atstumą tarp alyvmedžių. Šiuo atveju, valstybė narė saugo šios išimties taikymą patvirtinančius dokumentus.

Reikalavimus atitinkantys alyvmedžiai, priklausantys giraitėms, kuriose atstumas didesnis už P1, yra laikomi pavieniais reikalavimus atitinkančiais alyvmedžiais.

Pirmiausiai P1 parametro taikymas apibrėžia atstumą tarp reikalavimus atitinkančių alyvmedžių. Buferinė zona apima visus taškus (alyvmedžių baricentras), taip sukurti daugiakampiai yra sujungiami, po to, ištyrus šių daugiakampių dydį, nustatoma, kurie alyvmedžiai yra pavieniai.

2 etapas: standartinio ploto priskyrimas reikalavimus atitinkantiems paviniams alyvmedžiams

Pritaikius P1, reikalavimus atitinkantys alyvmedžiai paskirstomi į dvi klases:

- reikalavimus atitinkantys alyvmedžiai, priklausantys alyvmedžių auginimo perimetrui,
- reikalavimus atitinkantys pavieniai alyvmedžiai.

⁽¹⁾ OLIAREA vardu vadinamas metodas, sukurtas Jungtinio tyrimų centro ir Europos Komisijos.

Reikalavimus atitinkantiems pavieniams alyvmedžiams priskiriamas plotas, P2, yra 100 m², t. y. 5,64 m spindulio apskritimas, kurio centre yra reikalavimus atitinkantis pavienis alyvmedis.

3 etapas: vidinės buferinės zonos P3 taikymas

Plotas turi būti priskirtas alyvmedžių auginimo perimetru, ir turi būti apibrėžtas daugiakampis, kurio forma sudaro alyvmedžių giraitę.

Pirmaisiai yra sukuriamas tinklas linijų, jungiančių visus reikalavimus atitinkančius alyvmedžius į grupę, kurioje atstumas nuo vieno alyvmedžių iki kitų yra mažesnis už P1 atstumą.

Po to plotas, apibrėžtas kaip „vidinė buferinė zona“, „uždengiamas ant“ kiekvienos iš šių linijų. Vidinė buferinė zona apibrėžiama kaip taškų aibė, kurioje atstumas tinklo linijų atžvilgiu yra lygus arba mažesnis už vertę, apibrėžtą kaip „vidinės buferinės zonos plotis“. Siekiant, kad nesusidarytų salelės, kurios būtų laikomos „ne alyvmedžių giraitėmis“ tolygiai alyvmedžiais apsodintoje giraitėje, vidinės buferinės zonos plotis turi būti lygus pusei P1 atstumo.

Visos sujungtos buferinės vidinės zonos sudaro apytikrą alyvmedžių grupės plotą, t. y. alyvmedžių giraitės plotą.

4 etapas: išorinės buferinės zonos P4 taikymas

Galutinis alyvmedžių giraitės plotas ir galutinė tą plotą sudarančio daugiakampio forma yra nustatoma naudojant antrąją buferinę zoną, pavadintą „išorine buferine zona“.

„Išorinė buferinė zona“ taikoma tinklo linijų, jungiančių visus reikalavimus atitinkančius alyvmedžius, išorėje palei alyvmedžių giraitės ribas. Išorinė buferinė zona apibrėžiama kaip taškų aibė, kurioje atstumas iki išorinės linijos yra lygus arba mažesnis už vertę, apibrėžtą kaip „išorinės buferinės zonos plotis“. Išorinė buferinė zona taikoma tik išoriniam kiekvienos tinklo kraštinės linijos kraštui, o vidinė buferinė zona taikoma vidiniam kraštui.

„Išorinė“ zona lygi pusei vidutinio atstumo tarp alyvmedžių sklype (δ), taikant minimalią 2,5 m ribą.

Šis vidutinis atstumas tarp reikalavimus atitinkančių alyvmedžių yra apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$\text{Vidutinis atstumas tarp alyvmedžių } \delta = \sqrt{\frac{A}{N}}$$

Kai A = alyvmedžių grupės plotui, o N = alyvmedžių skaičiui.

Vidutinis atstumas tarp alyvmedžių bus apskaičiuojamas pasikartojančių iteracijų būdu:

— pirmasis vidutinis atstumas tarp alyvmedžių δ_1 bus apskaičiuojamas naudojant plotą (A_1), gautą taikant tik P3 (vidinė buferinė zona),

— naujas plotas A_2 tuomet bus apskaičiuojamas taikant išorinę buferinę zoną $\delta_2 = \delta_1/2$.

— A_n bus gautas tuo pačiu būdu, kai skirtumas tarp A_{n-1} ir A_n nebebus laikomas reikšmingu.

Tokiu būdu P4 tampa:

$$P4 = \text{maks. } [2,5 \text{ m}; 1/2 \delta_n]$$

$$\text{kai } \delta_n = \sqrt{\frac{A}{N}}$$

5 etapas: alyvmedžių ploto nustatymas

— 5a etapas: Voronojaus daugiakampio nustatymas

Vidinės ir išorinės buferinės zonos (P3 ir P4) yra sujungiamos siekiant gauti galutinį rezultatą. Rezultatas yra grafinis sluoksniš, kurio perimetras ir alyvmedžių plotas turi būti įregistruoti alyvmedžių auginimo GIS duomenų bazėje.

Jis gali būti konvertuojamas į Voronojaus daugiakampį, kuriame suteikiamas plotas kiekvienam reikalavimus atitinkančiam alyvmedžiui. Voronojaus daugiakampis – tai „daugiakampis, kurio vidų sudaro visi plano taškai, esantys arčiau konkretaus tinklo taško, nei bet kurio kito taško“.

— 5b etapas: dalių, esančių už referencinio sklypo ribų, atskyrimas

Iš pradžių alyvmedžių auginimo perimetrai turi būti uždengiami ant referencinių sklypų ribų.

Po to, už referencinio sklypo ribų esančios alyvmedžių auginimo perimetrų dalys yra atskiriamos.

— 5c etapas: mažesnių nei 100 m² salelių įtraukimas

Leistinas nuokrypis turėtų būti taikomas nustatant „salelių“ (t. y. sklypo dalių, kuriuose auginami reikalavimus neatitinkantys alyvmedžiai, kai tik metodas bus pritaikomas) dydžio ribą, kad nesusidarytų labai mažos salelės. Visos mažesnės nei 100 m² „salelės“ gali būti įtraukiamos. „Salelės“, į kurias atsižvelgiama, yra:

— „vidinės salelės“ (alyvmedžių auginimo perimetre pagal OLIAREA), pritaikius P1 ir P3,

— „išorinės salelės“ (referencinio sklypo viduje, bet alyvmedžių sklypo išorėje), pritaikius P4 ir sankirtą tarp referencinių sklypų ir alyvmedžių auginimo perimetrų.

6 etapas: reikalavimų neatitinkančių alyvmedžių atskyrimas

Jeigu alyvmedžių sklype yra reikalavimų neatitinkančių alyvmedžių, po 5 etapo gautą plotą reikia dauginti iš reikalavimus atitinkančių alyvmedžių skaičiaus ir dalinti iš viso alyvmedžių sklypo alyvmedžių skaičiaus. Tokiu būdu apskaičiuotas plotas yra alyvmedžių plotas, atitinkantis pagalbos už alyvmedžių giraites skyrimo reikalavimus.

3. ALGORITMO ETAPAI, TAIKOMI BENDROSIOS IŠMOKOS SCHEMAI

Siekiant nustatyti hektarų skaičių, į kurį reikia atsižvelgti, taikant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 43 straipsnio 1 dalį ir VII priedo H punktą (teisių į išmokas nustatymas), taikomi pirmiau aprašyti algoritmo 1–5 etapai, o 6 etapas netaikomas. Tačiau neatsižvelgiama į 2 etape nurodytą pavienių alyvmedžių plotą.

Šiuo atveju, po 5 etapo valstybės narės gali nuspręsti įtraukti į alyvmedžių plotus 100 m² viršijančias žemės ūkio paskirties žemės saleles, už kurias referenciniu laikotarpiu nebuvo suteiktos teisės į tiesiogines išmokas, kurių sąrašas pateiktas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VI priede, išskyrus daugiametėmis kultūromis ar miškais apodintus plotus. Pasirinkus šią nuostatą, ji taikoma visiems valstybės narės ūkininkams.

Valstybės narės saugo įrašus apie šią leidžiančią nukrypti nuostatą ir vykdytus patikrinimus alyvuogių auginimo GIS.

Yra taikomas tas pats metodas apskaičiuojant pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 44 straipsnį (naudojimąsi teisėmis į išmokas).

4. ĮGYVENDINIMAS

Valstybės narės įgyvendina šį algoritmą, kaip praktinę alyvmedžių auginimo GIS priemonę, jį pritaikydami prie savo informacinių sistemų. Kiekvieno algoritmo etapo, taikomo kiekvienam sklypui, rezultatai turi būti registruojami alyvmedžių auginimo GIS.

XXV PRIEDAS

TABAKO VEISLIŲ KLASIFIKAVIMAS

kaip nurodyta 171ca straipsnyje

I. VYTINTAS DŪMUOSE

Virginia	Wisła
Virginija D ir jo hibridai	Wilia
Bright	Waleria
Wiślica	Watra
Virginia SCR IUN	Wanda
Wiktoria	Weneda
Wiecha	Wenus
Wika	DH 16
Wala	DH 17

II. ŠVIESUSIS, VYTINTAS ORE

Burley	Tennessee 90
Badischer Burley ir jo hibridai	Baca
Maryland	Bocheński
Bursan	Bonus
Bachus	NC 3
Božek	Tennessee 86
Boruta	

III. TAMSUSIS, VYTINTAS ORE

Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	Goyano
Paraguay ir jo hibridai	Hybrids of Geudertheimer
Dragon Vert ir jo hibridai	Beneventano
Philippin	Brasile Selvaggio ir panašios veislės
Petit Grammont (Flobecq)	Fermented Burley
Semois	Havanna
Appelterre	Prezydent
Nijkerk	Mieszko
Misionero ir jo hibridai	Milenium
Rio Grande ir jo hibridai	Małopolitanin
Forchheimer Havanna IIc	Makar
Nostrano del Brenta	Mega
Resistente 142	

IV. VYTINTAS VIRŠ LIEPSNOS

Kentucky ir jo hibridai
Moro di Cori
Salento
Kosmos

V. VYTINTAS SAULĖJE

Xanti-Yakà

Perustitza

Samsun

Erzegovina ir panašios veislės

Myrodata Smyrnis, Trapezous ir Phi I

Kaba Koulak (neklasikinis)

Tsebelia

Mavra

VI. BASMAS

VII. KATERINI IR PANAŠIOS VEISLĖS

VIII. KABA KOULAK (KLASIKINIS)

Elassona

Myrodata Agrinion

Zichnomyrodata

XXVI PRIEDAS

PRIPAŽINTOSIOS AUGINIMO VIETOVĖS

kaip nurodyta 171cc straipsnyje

Veislių grupė pagal I priedą	Valstybė narė	Auginimo vietovės
I. Vytintas dūmuose	Vokietija	Schleswig-Holstein, Niedersachsen, Bayern, Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Graikija	
	Prancūzija	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne, Limousin, Champagne-Ardenne, Alsace, Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Pays-de-Loire, Centre, Poitou-Charentes, Bretagne, Languedoc-Roussillon, Normandie, Bourgogne, Nord-Pas-de-Calais, Picardie ir Île-de-France
	Italija	Friuli, Veneto, Lombardia, Piemonte, Toscana, Marche, Umbria, Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Basilicata, Calabria
	Ispanija	Extremadura, Andalucía, Castilla y León, Castilla-La Mancha
	Portugalija	Beiras, Ribatejo e Oeste, Alentejo, Região Autónoma dos Açores
	Austrija	
II. Šviesusis, vytintas ore	Belgija	
	Vokietija	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bayern, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Graikija	
	Prancūzija	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne, Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace, Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Haute-Normandie, Basse-Normandie, Bourgogne, Réunion ir Île-de-France,
	Italija	Veneto, Lombardia, Piemonte, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Basilicata, Sicilia, Friuli, Toscana, Marche
	Ispanija	Extremadura, Andalucía, Castilla y León, Castilla-La Mancha
	Portugalija	Beiras, Ribatejo e Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, Região Autónoma dos Açores
Austrija		

Veislių grupė pagal I priedą	Valstybė narė	Auginimo vietovės
III. Tamsusis, vytintas ore	Belgija Vokietija Prancūzija Italija Ispanija Austrija	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bayern, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne, Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace, Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Haute-Normandie, Basse-Normandie, Bourgogne, Réunion, Friuli, Trentino, Veneto, Toscana, Lazio, Molise, Campania, Sicilia Extremadura, Andalucía, Castilla y León, Castilla-La Mancha, Valencia, Navarra, La Rioja, Cataluña, Madrid, Galicia, Asturias, Cantabria, zona de Compezo (País Vasco) ir La Palma (Islas Canarias)
IV. Vytintas virš liepsnos	Italija Ispanija	Veneto, Toscana, Umbria, Lazio, Campania, Marche Extremadura, Andalusia
V. Vytintas saulėje	Graikija Italija	Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Basilicata, Sicilia
VI. Basmės	Graikija	
VII. Katerini ir panašios veislės	Graikija Italija	Lazio, Abruzzo, Campania, Basilicata
VIII. Kaba Koulak (klasikinis) Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata	Graikija	

XXVII PRIEDAS

BŪTINIAUSI KOKYBĖS REIKALAVIMAI**kaip nurodyta 171cg straipsnyje**

Priemokos skyrimo reikalavimus atitinkantis tabakas, kaip nurodyta 171ci straipsnyje, privalo būti tinkamos prekinės kokybės atsižvelgiant į tai veislei būdingas savybes ir negali turėti šių požymių:

- a) lapų skiaučių;
 - b) krušos prakirstų lapų;
 - c) lapų, kurių daugiau negu trečdalis paviršiaus yra smarkiai apgadinta;
 - d) lapų, kurių daugiau negu 25 % paviršiaus apgadinta ligų arba vabzdžių antpuolių;
 - e) lapų su pesticidų žymėmis;
 - f) neprinokusių arba ryškiai žalios spalvos lapų;
 - g) šalnų pažeistų lapų;
 - h) pelėsių ar puvinio apimtų lapų;
 - i) lapų su neapdorotomis gyslomis, drėgnų arba puvinio apniktų lapų, lapų su minkštais arba iškilomis gyslomis;
 - j) lapų iš šaknies atžalų arba šoninių ūglių;
 - k) lapų, turinčių tai veislei nebūdingą kvapą;
 - l) lapų su prikibusiomis dirvos dalelėmis;
 - m) lapų, kuriuose drėgmės kiekis viršija XXVIII priede nustatytą leistiną nuokrypį.
-

XXVIII PRIEDAS

DRĖGMĖS KIEKIS

kaip nurodyta 171cj straipsnyje

Veislių grupė	Drėgmės kiekis (%)	Leistinas nuokrypis (%)
I. Vytintas dūmuose	16	4
II. Šviesusis, vytintas ore		
Vokietija, Prancūzija, Belgija, Austrija, Portugalija – Azorų salų autonominis regionas	22	4
Kitos valstybės narės ir kitos pripažintos auginimo vietovės Portugalijoje	20	6
III. Tamsusis, vytintas ore		
Belgija, Vokietija, Prancūzija, Austrija		
Kitos valstybės narės	26	4
IV. Vytintas virš liepsnos	22	6
V. Vytintas saulėje	22	4
VI. Basmės	16	4
VII. Katerini	16	4
VIII. Kaba Koulak (klasikinis)		
Elassona, Myrodata	16	4
Agrinion, Zichnomyrodata	16	4

XXIX PRIEDAS

BENDRIJOS METODAI DRĖGMĖS KIEKIUI ŽALIAVINIAME TABAKE NUSTATYTI

kaip nurodyta 171cj straipsnyje

I. NAUDOTINI METODAI

A. *Beaudesson* metodas

1. Įranga

Beaudesson EM10 džiovinimo krosnelė:

Tai elektrinis karšto oro džiovin tuvas, kuriame elektrinis vėdintuvas priverstinės konvekcijos būdu pravaro orą pro džiovinamą mėginį. Drėgmės kiekis nustatomas sveriant prieš džiovinimą ir po jo bei nustačius svarstyklės taip, kad skalės atskaita esant 10 g svoriui tiesiogiai atitiktų drėgmės kiekį procentais.

2. Metodika

10 g tabako kiekis pasveriamas lėkštelėje su perforuotu pagrindu ir įdedamas į džiovinimo kolonėlę, kurioje ji prilaiko spiralinis žiedas. Krosnelė įjungiamą penkioms minutėms ir per tą laiką mėginys, veikiamas karšto oro, džiūsta apie 100 °C temperatūroje.

Po penki minučių džiovinimo procesą nutraukia automatinis laikrodis. Įmontuotas termometras užfiksuoja proceso pabaigos temperatūrą. Po to mėginys pasveriamas ir svarstyklės tiesiogiai rodo jo drėgmės kiekį, kuris, jeigu reikia, patikslinamas pridėdant arba atimant dešimtadalį procento, atsižvelgiant į temperatūros rodmenį, naudojantis aparato skale.

B. *Brabender* metodas

1. Įranga

Brabender krosnelė:

Tai elektrinis džiovin tuvas, kuriame yra termostatinė cilindrinė kamera, vėdinama priverstinės konvekcijos būdu, į kurią vienu metu įdedama 10 metalinių lėkštelių su 10 g tabako kiekvienoje iš jų. Šios lėkštelės padedamos ant lentelės, kurią galima pasukti rankiniu rateliu į 10 skirtingų padėčių. Tai leidžia po džiovinimo kiekvieną lėkštelę pastatyti į padėtį, kurioje ją galima pasverti aparato viduje: svirčių sistema leidžia kiekvieną lėkštelę pastatyti ant įmontuotų svarstyklių peties ir todėl nereikia išimti mėginių iš kameros. Svarstyklės turi optinę rodmenų skalę ir pateikia tiesioginį drėgmės kiekio rodmenį.

Prie aparato yra pritvirtintos ir antrosios svarstyklės, kurios naudojamos tik pradiniam kiekiams sverti.

2. Metodika

Termostatas nustatomas 110 °C.

Kamera nustatoma įkaitinimui, mažiausiai – 15 minučių.

Pasveriamą 10 mėginių po 10 g.

Jie įdedami į krosnelę.

Mėginiai džiovinami 50 minučių.

Užrašomi svorių rodmenys bendrajam drėgmės kiekiui nustatyti.

C. Kiti metodai

Valstybės narės gali taikyti kitus matavimo metodus, grindžiamus pirmiausia nagrinėjamos partijos tabako elektrine varža arba dielektrinėmis savybėmis, tik tuo atveju, jei rezultatai kalibruojami remiantis tipinio mėginio patikrinimu, atliktu A ir B poskyriuose nurodytais metodais.

II. MĖGINIŲ ĖMIMAS

Imant tabako lapų mėginius, kad būtų nustatytas drėgmės kiekis pagal I. A ir B poskyriuose nurodytus metodus, laikomasi šios tvarkos:

1. Mėginių atranka

Iš kiekvieno ryšulio atrenkamas jo svoriui proporcingas lapų skaičius. Šis skaičius turi būti pakankamas, kad būtų galima susidaryti tinkamą vaizdą apie visą ryšulį.

Mėginį turi sudaryti vienodi kiekiai lapų, paimtų iš ryšulio paviršiaus, vidurio ir tarpinių padėčių.

2. Homogenizavimas

Visi atrinkti lapai sumaišomi plastikiniame maiše ir keli kilogramai lapų susmulkinami 0,4–2 mm pločio skiautelėmis.

3. Mažesnio mėginio ėmimas

Po susmulkinimo skiautelės rūpestingai sumaišomos ir paimamas tipinis mėginys.

4. Matavimas

Matavimai turi būti vykdomi visam mažajam mėginiui, laikantis atsargumo priemonių, kurios leistų išvengti:

- bet kokių drėgmės kiekio pokyčių (dėl orui ir vandeniui nesandaraus maišo ar kitokios taros),
- mėginio homogeniškumo pablogėjimo dėl nusėdusių atliekų.

III. MĖGINIŲ ĖMIMO LYGIAI IR DAŽNUMAS IR PATIKSLINTO SVORIO SKAIČIAVIMO METODAS

Iš vienos veislių grupės tabako kiekvieno pristatymo turi būti imami bent trys mėginiai, pagal kuriuos nustatomas drėgmės kiekis žaliaviniame tabake. Augintojai ir pirminiai perdirbėjai gali prašyti didesnio mėginių skaičiaus vienam pristatymui.

Vienos veislių grupės tabako tos pačios dienos pristatymo svoris turi būti patikslinamas pagal išmatuotą vidutinį drėgmės kiekį. Jeigu vidutinis drėgmės kiekis mažiau nei vienu punktu skiriasi nuo referencinio drėgmės kiekio, nereikia tikslinti priemokos skyrimo reikalavimus atitinkančio tabako svorio.

Patikslintas svoris skaičiuojamas taip: kiekvienos veislių grupės tabako tos pačios dienos pristatymo grynas svoris \times $(100 - \text{vidutinis drėgmės kiekis}) / (100 - \text{referencinis drėgmės kiekis tai veislei})$. Vidutinis drėgmės kiekis turi būti sveikasis skaičius, gautas suapvalinant iki mažesnio sveikojo skaičiaus dešimtaines trupmenas tarp 0,01 ir 0,49 ir suapvalinant iki kito sveikojo skaičiaus dešimtaines trupmenas tarp 0,50 ir 0,99.

XXX PRIEDAS

KVOTOS SUPIRKIMAS 2002 IR 2003 M. DERLIUI

kaip nurodyta 171cp straipsnyje

Augintojai, turintys mažesnę nei 10 tonų auginimo kvotą					
Veislių grupė	Metai				
	1-ieji	2-ieji	3-ieji	4-ieji	5-ieji
I grupės kvotos	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
II grupės kvotos	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
III grupės kvotos					
— 2002 m. derlius	40 %	40 %	25 %	25 %	20 %
— 2003 m. derlius	75 %	75 %	50 %	25 %	25 %
IV grupės kvotos	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
V grupės kvotos	100 %	100 %	75 %	50 %	50 %
VI grupės kvotos	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
VII grupės kvotos	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
VIII grupės kvotos	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %

Augintojai, turintys nuo 10 iki 40 tonų auginimo kvotą					
Veislių grupė	Metai				
	1-ieji	2-ieji	3-ieji	4-ieji	5-ieji
I grupės kvotos	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
II grupės kvotos	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
III grupės kvotos					
— 2002 m. derlius	35 %	35 %	20 %	20 %	20 %
— 2003 m. derlius	75 %	50 %	40 %	20 %	20 %
IV grupės kvotos	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
V grupės kvotos	90 %	90 %	50 %	50 %	50 %
VI grupės kvotos	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
VII grupės kvotos	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
VIII grupės kvotos	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %

Augintojai, turintys 40 tonų ar didesnę auginimo kvotą					
Veislių grupė	Metai				
	1-ieji	2-ieji	3-ieji	4-ieji	5-ieji
I grupės kvotos	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
II grupės kvotos	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
III grupės kvotos					
— 2002 m. derlius	30 %	30 %	20 %	15 %	15 %
— 2003 m. derlius	65 %	65 %	20 %	20 %	20 %
IV grupės kvotos	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
V grupės kvotos	75 %	75 %	40 %	40 %	40 %
VI grupės kvotos	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
VII grupės kvotos	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
VIII grupės kvotos	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %*